

UZASADNIENIE

do wyroku z dnia 19 stycznia 2017r. sporządzone – w związku z treścią wniosku o uzasadnienie – na podstawie art. 424 § 3 k.p.k.

Sąd ustalił i zważył, co następuje.

Wyrokiem z dnia 19 stycznia 2017r. Sąd uznał oskarżonych Ł. S. i K. K. za winnych tego, że w dniu 13 lipca 2016 r. w B. na ulicy (...), na parkingu przy K. pw. (...), działając wspólnie i w porozumieniu oraz wspólnie i w porozumieniu z inną ustaloną osobą, po uprzednim użyciu przemocy wobec M. M. polegającej na uderzeniu go pięściami po twarzy oraz chwyceniu za ręce i przytrzymaniu, zabrali w celu przywłaszczenia saszetkę z zawartością pieniędzy w kwocie 3000 zł, czym działali na szkodę wymienionego, tj. o przestępstwo z art. 280§1 kk i za to z mocy art. 280§1 kk skazał ich i wymierzył im kary po 2 lata i 3 miesiące pozbawienia wolności

Przestępstwo z art. 280§1 kk polega na kradzieży cudzej rzeczy poprzez użycie przemocy, groźbę jej użycia albo doprowadzenie innej osoby do stanu nieprzytomności lub bezbronności.

Działanie sprawcy popełniającego rozbój składa się więc z dwóch zachowań, z których pierwsze obejmuje zastosowanie środków prowadzących do dokonania zaboru, druga zaś kradzież cudzej rzeczy ruchomej. Oba te elementy muszą być objęte wolą sprawcy w postaci chęci uzyskania zarówno finalnego rezultatu w postaci zaboru rzeczy, jak i środków do niego prowadzących (wyrok SN z dnia 27 września 1979 r., I KR 235/79, niepublikowany, Kodeks karny z orzecznictwem, G. 1996, s. 647, teza 1 do art. 210 kk z 1969). Oskarżeni K. K. i Ł. S. użyli przemocy wobec pokrzywdzonego M. M. polegające na uderzaniu go pięściami po twarzy oraz przytrzymywaniu za ręce. Następnie zaś zabrali w celu przywłaszczenia saszetkę z zawartością pieniędzy w kwocie 3000 zł. Niewątpliwie zatem zrealizowali znamiona czynu z art. 280§1 kk. Działali wspólnie i w porozumieniu ze sobą oraz inną ustaloną osobą i choć porozumienie to oraz zamiar popełnienia czynu były nagłe to treść ich wyjaśnień oraz zeznania pokrzywdzonego wskazują na rolę każdego z nich przy popełnieniu czynu.

Jako okoliczności łagodzące skutkujące orzeczeniem kary w dolnych granicach ustawowego zagrożenia Sąd wziął pod uwagę młody wiek oskarżonych, przyznanie się do winy a także niezbyt znaczne natężenie użytej wobec pokrzywdzonego przemocy.

Jako okoliczność obciążająca Sąd potraktował uprzednią karalność oskarżonego K. K. za przestępstwo podobne.

Oskarżony Ł. S. nie był do tej pory karany za przestępstwa, jednakże z urzędu Sądowi wiadomym jest, iż kilkakrotnie w sprawach II W 355/16, (...) 394/16 i II W 395/16, karany był za wykroczenia z art. 119§1 kw – kradzieże sklepowe.

Czyn z art. 280§1 kk zagrożony jest karą od 2 lat pozbawienia wolności, zaś zgodnie z art. 69§1 kk warunkowe zawieszenie wykonania kary możliwe jest odnośnie kary do 1 roku pozbawienia wolności. Biorąc pod uwagę okoliczności obciążające Sąd nie znalazł podstaw do zakwalifikowania czynu jako wypadku mniejszej wagi, który ewentualnie dawałby możliwość zastosowania środków probacyjnych. Odnośnie zaś K. K. nie jest możliwe warunkowe zawieszenie wykonania kary albowiem w popełnieniu przestępstwa był prawomocnie skazany na karę pozbawienia wolności.

Orzeczone wobec oskarżonych kary są adekwatne do stopnia społecznej szkodliwości czynu oraz stopnia zawinienia. Spełnią również swoje cele zapobiegawcze i wychowawcze wobec oskarżonych i powinna wpłynąć na nich w ten sposób, aby w przyszłości powstrzymywał się oni od podobnego typu zachowań, uzmysławiając ich szkodliwość i nieopłacalność.

Sąd nie orzekał obowiązku naprawienia szkody zgodnie bowiem z art. 46 § 1 k.k. „w razie skazania sąd może orzec, a na wniosek pokrzywdzonego lub innej osoby uprawnionej orzeka, stosując przepisy prawa cywilnego, obowiązek naprawienia, w całości albo w części, wyrządzonej przestępstwem szkody lub zadośćuczynienia za doznaną krzywdę.”

Zgodnie z art. 49a k.p.k. pokrzywdzony, a także prokurator, może aż do zamknięcia przewodu sądowego na rozprawie głównej złożyć wniosek, o którym mowa w art. 46 § 1 Kodeksu karnego.

Pokrzywdzony wniosku takiego nie złożył ani w postępowaniu przygotowawczym ani na rozprawie , zaś Prokurator wniosek o naprawienie szkody złożył w mowie końcowej a zatem po terminie.

Mając na uwadze trudną sytuację materialną oskarżonych, Sąd na mocy art. 624§1 k.p.k zwolnił wymienionych od kosztów sądowych.